

Martin Farka1 külön köszönetet mondott a magyar mentőknek, a részletekre egyelőre homályosan emlékszik

Azt, hogy a történetek után egy héttel Farka1 kamerák elé állt, isteni csodának tartja a közvélemény. Martin Farka1 külön köszönetet mondott a magyar mentőknek, a részletekre egyelőre homályosan emlékszik

Azt, hogy a történetek után egy héttel Farka1 kamerák elé állt, isteni csodának tartja a közvélemény. Az alábbiakban kivonatossan közöljük az elhangzottakat, azzal a nyilatkozattal, amelyet a túlélő a találkozó elején olvasott fel:

„Mindenekelőtt szeretném kifejezni őszinte részvéteimet elhunyt kollégáim családtagjainak és hozzátartozóinak. Sajnálom, hogy egyedül nekem sikerült túlélnem a katasztrófát, rendkívül jó kollektívát alkottunk. Szeretnék köszönetet mondani a magyarországi mentőegységeknek is, akik elsőként érkeztek a helyszínre, és elszállítottak Kassára. Ugyancsak köszönöm a kórház valamennyi orvosának a gondoskodást, akik szakmai profizmusuk mellett emberileg is végig mellettem voltak, és ezzel nemcsak nekem tették könnyebbé az első napokat, hanem családomnak is”.

- Farka1 úr, fel tudja idézni a baleset körülményeit?
- Elnézést, a repülőúttal kapcsolatos kérdéseikre szakmai és személyes okokból sem válaszolhatok.
- Mégis, emlékszik valamire?
- Nagyon kevésre.
- Mit gondol, minek köszönheti megmenekülését?
- A véletlennek. A becsapódás pillanatában a helyemen ültem, a gép hátsó részében, és be volt kötve a biztonsági övem.
- Emlékszik, mit mondott a telefonba a feleségének?
- Részben.
- Hisz Istenben?
- Igen. Hogy ennek volt-e jelentősége a tragédia pillanatában, azt ki-ki döntse el maga.
- Most hogy érzi magát?
- Fizikailag már nagyon jól, lelkileg is viszonylag jól, ahhoz képest, ami történt.
- Mit érzett, amikor ébredés után meglátta a feleségét?

- Csak pár perc után ismertem fel, lassan kezdett derengeni, ki ő.
- A gépen magyar nemzetiségű szlovák állampolgárok is voltak?
- Nem tudom, Koszovóban csak szlovákul beszéltünk, senki nem említette, hogy más nemzetiségű volna. Ez a téma nem került szóba.
- Miért jelentkezett a koszovói szolgálatra, és hogyan képzei el a jövőt?
- A löcsei pénzügyi katonai ellenőrző egység tagjaként a koszovói szolgálatot főleg a katonai karrier, illetve pénzkereseti szempontból láttam jó lehetőségnek.
- Jelentkezne újabb kiküldetésre?
- Erről már nem mi döntünk, hanem feletteseink. De ha rajtam múlna, többé nem jelentkeznék. De nem fog gondot okozni repülőre ülni.
- Mit gondol, mennyi ideig tart, míg lelkileg teljesen feldolgozza a történeteket?
- Ezt nem tudom megmondani.
- Sok szó esik most az AN–24-es gépek biztonságáról. Kiderült, ezer darabból ötven zuhant le. Mi a véleménye a típusról?
- Nincs mit mondanom erről, hiszen közgazdász vagyok, nem repülőtiszt.
- Valóban hallott hangokat a roncs irányából a becsapódás után?
- Hallottam, ezt mondtam a mentősöknek is.
- A baleset után még szorosabb lett a kapcsolata a feleségével?
- Öt éve együtt vagyunk, de sokkal régebben ismerjük egymást. Másfél éve házasodtunk össze. Egész biztos, hogy ez az eset hatással lesz kapcsolatunkra.
- Igaz, hogy volt önnél egy négylevelű lóhere, amit a feleségétől kapott?
- Legalább öt éve mindig magamnál tartottam. Ki tudja, talán ez is segített...
- Állítólag a megengedettnél többen utaztak a gépen.
- Erről nincs információm. Mindannyian a helyünkön ültünk.
- Milyen volt a hangulat?
- Jó kedvünk volt, örültünk a hazatérésnek, alig vártuk, hogy családi körben legyünk.

– Tudták, hogy közel vannak Kassához?

– A balesetet megelőző percekről homályos emlékeim vannak. De a leszállás tervezett időpontját még Koszovóban közölték.

– Igaz, hogy a becsapódás után az erdőben kereste, hol van térerő, hogy telefonálni tudjon? Emlékszik arra a magyar mentősre, aki megtalálta?

– Erre nem tudok válaszolni. Azt sem tudom, hogy a feleségemet próbáltam-e hívni először, vagy a 158-as számot. Aztán jött valaki, magyarul beszélt, nem értettem. Az angolul tudó mentős ezután érkezett. Szlovák mentősökre nem emlékszem.

– Felesége egyetértett azzal, hogy Koszovóba menjen?

– Igen.

Hónapokig tart majd a teljes felépülés

Martin Farka1 kezelőorvosai elmondták, ébredése után nem kezdett a katasztrófáról beszélni, egyáltalán nem emlékezett, mi történt. Elbeszélések alapján tisztult ki a kép, óráról órára többre emlékszik, ezért már hétfőn megengedték a vizsgálotiszteknek, hogy felvegyék első vallomását. A részleges amnézia mindenkinél eltérő, ezért most sem lehet megjósolni, mire fog emlékezni. Bár az agyi szenzor beépítésén kívül más komoly beavatkozásra nem volt szükség, a páciens teljes felépüléséig még hónapok is eltelhetnek. Miroslav Kitka, a baleseti sebészet főorvosa szerint a páciens egy-két nap múlva a kassai katonai kórházba szállíthatják utókezelésre.

JUHÁSZ KATALIN